

RAZGOVOR Marijana Dokoza, autorica romana Naranyjin plač

Knjige se teško izdaju i prodaju bez financijske potpore

OTMICA DJETETA Pokušala sam u suvremenoj fabuli stvoriti napetu i dirljivu priču u koju sam uvela malenu Naraynu i njenu zlosretnu sudbinu, kao neposredan glavni lik

Stipe Puđa
redakcija@vecernji.net

Pred sutrašnju promociju romana Naranyjin plač, koji će predstaviti u nedjelju u Hrvatskoj kulturnoj zajednici u Wiesbadenu (u 14 sati), razgovarali smo s mladom spisateljicom Marijanom Dokoza, kolegicom novinarkom i autoricom već dviju zbirki poezije te dva romana. U intervjuu za Večernji list Marijana Dokoza govori o svom novom romanu, koji će biti nakon Wiesbadena biti promoviran u njezinu rodnom Zadrugu i ostalim gradovima po Hrvatskoj.

Je li promocija u Wiesbadenu prvo predstavljanje romana Naranyjin plač, koji je prije nekoliko dana izašao u izdanju izdavačke kuće Ljevak?

Jest i nije. Zapravo, knjiga je već predstavljena i nalazi se na sajmu knjiga Interliber u Zagrebu. Promocija u Wiesbadenu je prva promocija romana Naranyjin plač na kojoj ću se ja, kao autorica, naći. Ta će mi promocija biti posebno zanimljiva jer će doći školska djeca koja

će mi postavljati pitanja, a djeca postavljaju najiskrenija pitanja.

Izdali ste knjigu u godini krize. Je li to hrabrost ili ludost?

Možda i jedno i drugo, ali autor ne vidi financijsku krizu dok stvara svoje djelo, ne stvara ih radi financija, iako u današnje vrijeme se čak i knjige teško izdaju i prodaju bez dobre financijske podrške. Mi, autori, stvaramo svoja djela kad osjetimo onaj klik koji nam kaže; sad je vrijeme da udeš u jedan novi svijet kojeg ćeš sam kreirati.

Prije Naranyjinog plača ste izdali dvije zbirke poezije i roman Izgubljeni u ljudskim mislima koji uvelike odudara od Naranyjina plača. Što se promijenilo u vremenu od jednog do drugog romana?

Odrastanje i sazrijevanje. Roman Izgubljeni u ljudskim mislima je klasični ljubavni roman koji pripada godinama u kojima je nastajao. Kad sam ga pisala imala sam osamnaest-dve godine. Čovjek se u toj dobi još uvijek traži, sanjari..., Naranyjin plač je

jedan sasvim drugačiji roman, s temom koju vjerojatno ne bih mogla obraditi s osamnaest godina.

Odnos pisca i njegovih likova je tema koja čitatelje uvijek zanima. Jesu li likovi iz romana potpuno imaginarni ili inspiraciju crpate iz stvarnog života?

U ovome romanu žive imaginarni likovi koji su doradjeni situacijama iz stvarnog života. Ali, vjerujem da sva-

Htjela sam neobično i nesvakidašnje ime kojemu sam u romanu dala značenje. No, kasnije mi je čovjek koji je pročitao roman rekao kako ime zaista postoji, potječe od Indijaca i znači „vječni čovjek“

MARIJANA DOKOZA
o imenu romana

ki imaginarni lik ima negdje na svijetu svog stvarnog dvojnika.

Vežete li se za svoje likove? Da, svakako. Uvijek odaberem jedan lik u kojeg ću se uvući, živjeti njegov život i s njim razmišljati. Ponekad mi se, dok pišem, dogodi da se toliko uživim u radnju romana, da zaboravim na stvarnost. Nekada je to dobro, napose u onim trenucima u kojima želiš pobjeći nakratko od stvarnosti.

O čemu se radi u Vašem novom romanu?

O otmici djeteta. Pokušala sam u suvremenoj fabuli stvoriti napetu i dirljivu priču u koju sam uvela malenu Naraynu i njenu zlosretnu sudbinu kao neposredan glavni lik i nadam se da sam uspjela. Dakle, radi se o psihološkom romanu u kojem se smjenjuju stvaran život, predosjećaji o istini, otmica vlastitog djeteta, događaji nakon otmice koji vode do razloga otmice, a istodobno se glavni lik, nesretna Elly Hogles Monhory, bori s mišlju kako boluje od depresije. Bavarska je uslijed suradnje takve vrste jedna od najjačih svjetskih regija po broju inovacija. General-

tek rođenog djeteta.

Otkud Vam tako neobično ime, Narayna?

To je prvo što me upitaju o romanu. Ime sam izmislila, bar sam tako vjerovala u vrijeme stvaranja romana. Htjela sam neobično i nesvakidašnje ime kojemu sam u romanu dala značenje. No, kasnije mi je čovjek koji je pročitao roman rekao kako ime zaista postoji, potječe od Indijaca i znači „vječni čovjek“, što jednim dijelom karakterizira temu romana.

Napisali ste i roman koji je preveden na njemački jezik?

Da, roman se zove „Glas prije buđenja“ i radi se o psihološkom romanu u kojemu se glavni lik kroz cijeli roman nalazi na granici ludila i stvarne svijesti. Imam nekoliko ponuda njemačkih izdavača koje još moram razmotriti.

Velik broj naših pisaca je preveden i izdaje se u brojnim zemljama. Ipak, to je vrlo malo poznato, posebice našim ljudima koji žive u inozemstvu. Zašto je to tako?

Zbog reklamne logistike

koja (ne) stoji iza autora. Ako nema reklame nema ni autora, a ako vas izdavač ne podrži i ne potruži se na reklamu, uzalud su sva napisana djela, bila ona dobra ili loša. Pogledajte neke naše pisce čija su djela prevedena na nekoliko jezika. Malo tko u inozemstvu zna za njih, kao što malo tko zna da je, primjerice, Andrea Petrlik i njena slikovnica Plavo nebo među najčitanijim knjigama u Američkoj međunarodnoj digitalnoj knjižnici. To nije zahvaljujući nekome drugom, nego tome što se autorica sama potrudila oko reklame.

Znači li to da su autori danas prepušteni sami sebi?

Da, napose mladi i novi autori koji tek dolaze. U njih malo tko vjeruje, posebice ako niste Nives Celzijus koja će svojom pojavom reklamirati izdavača, a ne on nju.

Što je novo što možemo očekivati od Vas?

Upravo završavam roman Grijsi. Pisan je prema istinitom događaju. Glavni lik je žena kojoj je prošlost i djetinjstvo obilježeno nasiljem u obitelji.

SUSRETI Radni posjet hrvatskih studenata

Studenti iz Hrvatske u pogonima BMW-a

U okviru stručnog putovanja i posjeta pogonima proizvodnje BMW automobila te Tehničkom sveučilišta u Münchenu (Technische Universität München -TUM), vodećem sveučilištu u SR Njemačkoj, studenti Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu u pratnji prof.

dr. Doriana Marjanovića posjetili su Generalni konzulat RH u Münchenu. Tom prigodom generalni konzul Vladimir Duvnjak za njih je organizirao susret s hrvatskim poduzetnicima, gospodarstvenicima i managerima koji su na vrlo konkurentnom njemačkom odnosno bavarskom tržištu

ostvarili zavidne rezultate i vrlo uspješnu karijeru.

Tom prigodom generalni konzul Vladimir Duvnjak naglasivši pozitivan aspekt navedenih stručnih putovanja tijekom kojih se mladi ljudi imaju priliku upoznati sa tehničkim i znanstvenim dostignućima u Bavarskoj. Ukratko je predstavio i Ba-

varsku, iznijevši podatke o gospodarskom uspjehu ove njemačke pokrajine te niskoj stopi nezaposlenosti koja se dobrim dijelom temelji na uskoj suradnji između Sveučilišta i industrije. Bavarska je uslijed suradnje takve vrste jedna od najjačih svjetskih regija po broju inovacija. General-

ni konzul govorio je o automobilskoj industriji iznijevši najvažnije podatke o proizvodnji, broju automobila i ostvarenom godišnjem prometu budući da su studenti uz dr. Danijela Tomića, suvlasnika tvrtke Tomić & CO, imali priliku tog dana razgledati pogon M -klase BMW automobila. Osim dr. Danijela Tomića koji je na području Hrvatske glavni zastupnik za BMW dok se u Bavarskoj bavi energetikom

u tvorničkim pogonima, nazočni su bili Rade Livić iz tvrtke Detech, Tomislav Galešić, projekt manager u BMW-u, Domagoj Đukec, koji je dizajner u BMW-u a koji je osmislio designe Citroena C5, Bruno Volmut, predstavnik tvrtke Končar, koji i sam posjeduje tvrtku kojoj je glavna grana energetika, Dinko Kraljević iz tvrtke Deko Tech Engineering, dr. Nordin Smajlović i brojni drugi.